

Hørninglejren eller "Tyskerbakken "

AF KLAUS MOLTESEN

Kilde: Lokalhistorisk Forening for Sønderhald, Årsskrift 2012)

Eftersommeren 1942 skete der noget. Der blev rejst telefonledninger og eksproprieret jord på Pagters, Lundsgårds og Helles' marker.

Vi spekulerede meget på, hvad der nu skulle ske. Søren Jensen, Ammelhede, bemærkede tørt: "De har nok hørt den sang, hvor der står: Britten flyver over hav, gæster her prins Hamlets grav."

Der blev dog hurtigt aktivitet, først en lytterpost på Pagters mark med en mindre barak, senere en på Helles' og en med tilhørende udsigtstårn på Lundsgårds. Det hele blev indhegnet med 3-rækket pigtrådshegn, og det var strengt forbudt at standse på landevejen, hvilket godt kunne give lidt nerver, hvis cyklen skulle punktere. Så var det med at have legitimationskortet parat.

Der var problemer med vandforsyningen. Til at begynde med leverede Lundsgård vand til dem - fra Hørning vandværk. Det kunne jo ikke tolereres, så der blev indkaldt til generalforsamling og bestemt, at der skulle betales ekstra for det. Så gik de selv i gang med vandboring, som det efter flere forsøg lykkedes med.

Der blev bygget store barakker. Da det var på det højeste, anslog vi, at der var 3-400 personer derovre. Der var både mænd og kvinder, unge og gamle.

Så stor en aktivitet kunne ikke undgå at præge dagliglivet her. Arbejdskraft kom langvejs fra, og mange omkringboende tog arbejde med heste og vogne. Der blev lavet mange små fiduser, hvilket nærmest ansås for en bedrift, når det var tyskerne, det gik ud over. Ret almindeligt var det at møde med en dårlig vognbund. Så kunne man, ved at beklage sig over, at der ikke kunne fås brædder, få dem der. Når de så ikke blev sømmet alt for grundigt, kunne det gentages efter nogle dage. På den måde blev der til at reparere flere grisestier her omkring.

Efter kapitulationen blev der mulighed for at kigge nærmere på lejren og det der var tilbage af den, efter flytningen til Tirstrup.

På arbejdernes kontrolsted (fagforeningens kontor) mødte tyskerne op og alle blev beordret derover. A.P. kom også derover, hvad der ikke passede ham. Han fik dog snart en tjans med at rette søm, og fandt ud af, at det var specialarbejde, så det gav ekstra betaling. Når vi spurgte, hvad så med sømmene?, svarede han: "Dem ta'r jeg da

med hjem til aften". Så var det i orden.

Der var også en tjans for de som havde forretningstalent, så der blev handlet med rationeringsmærker og tobak m.m.

Noget af det første der skete, da lejren - som den blev kaldt - blev bemanded, var at de bestilte en trækvogn, som vi alle kender fra det tyske, hos karetmager Thaarsti. Den var i konstant fart til brugs og bager, især søndag var der en stadig strøm på vejene her omkring.

Eksercits havde de også. Hvis der var en nyhøstet mark, blev den brugt til det, hvilket ikke var så heldigt, hvis der var sået udlæg. Det hændte da også, at der blev krævet erstatning.

Lejren var for os at se et kæmpe anlæg med meget avanceret udstyr, og vi ventede med nogen spænding på, om den snart blev angrebet. Det kom også flere gange, men ingen blev skadet her omkring. Vi kunne dog tydeligt se skudhuller i barakkerne, og mandskabet var tydeligt nervøse. Selvom vi krøb sammen i husets inderste rum, var vi da ude for at se, og det var vældigt med lysende projektiler både fra maskinerne og luftskyts. Men bange var vi.

Det må erkendes, at selvom det var en stor invasion, generede det ikke meget udover at være her.

Almindeligvis blev de mødt med en kold skulder. Det var ikke altid så nemt. Jeg husker, at køerne stod i tøjr her ude ved vejen. Næsten dagligt, når jeg kobede (samlede) dem, kom en ældre mand og så på, ja fulgte ofte med helt ind i stalden. Det var ikke nemt at vise foragt, men så blev han vist forflyttet: De måtte ikke blive for godt kendte.

I løbet af 1944 affolkede s lejren, og der var kun enkelte vagtposter tilbage. Da blev det en yndet sport for unge med sans for spænding, at en eller to blev sat til at adspredde vagterne, mens andre, ved at lægge et par brædder over pigtråden, kravlede ind og organiserede nogle af de mange udmærkede kabler, der lå der. De er ganske udmærkede til motorer.

En aften var det helt galt med telefonforbindelsen, og tyskerne var på patrulje for at finde, hvad der var galt. Ledningerne var klippet her ude ved vejen. Senere sivede det ud, at to lærlinge herfra havde været på fodtur til Moeskær. Bevæbnede med en skævbider entrede de masten, og så var det en nem sag at ordne trådene.

Auktion over Tyskernes Efterladenskaber.

Aarslev-Hørning Sogneraad har holdt Auktion over en Mængde Ting, bl. a. Brædder og Pigtraad, som Tyskerne har efterladt; der indkom 7-8000 Kr. Barakkerne, som Tyskerne har ladet opføre, vil senere blive solgt af Amtet.